

31 Ιουλίου 2002, το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Andrew Owusu και 1) N. B. Jackson (επαγγελματική επωνυμία: Villa Holidays Ball-Inn Villas), 2) Mammee Bay Resorts Ltd, 3) Mammee Bay Club Ltd, 4) The Enchanted Garden Resorts & Spa Ltd, 5) Consulting Services Ltd, 6) Town & Country Resorts Ltd, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακολούθων ερωτημάτων:

- 1) 'Όταν ο ενάγων ισχυρίζεται ότι η δικαιοδοσία θεμελιώνεται στο άρθρο 2 της Συμβάσεως των Βρυξελλών του 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων, ενεργεί σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή δικαστήριο συμβαλλομένου κράτους το οποίο ασκεί τη διακριτική ευχέρεια που του παρέχει το εθνικό του δίκαιο να αποποιηθεί την εκδίκαση αγωγής ασκηθείσας από πρόσωπο που κατοικεί στο κράτος αυτό, υπέρ των δικαστηρίων μη συμβαλλομένου κράτους:
 - α) αν η δικαιοδοσία κανενός άλλου συμβαλλομένου στη Σύμβαση του 1968 κράτους δεν εμπλέκεται;
 - β) αν η αγωγή δεν εμφανίζει κανένα άλλο συνδετικό στοιχείο με κανένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1 α' ή στο ερώτημα 1 β', αρμόζει η απάντηση αυτή υφ' όλες τις περιστάσεις ή μόνον υφ' ορισμένες περιστάσεις και υπό ποιες;

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 25 Ιουλίου 2002

(Υπόθεση C-283/02)

(2002/C 233/27)

Η Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον καθηγητή Umberto Leanza, επικουρούμενο από τον avvocato dello Stato Maurizio Fiorilli, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Ιουλίου 2002 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- την ακύρωση του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΚ) 753/2002 (1) της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2002 καθώς και των παραρτημάτων Α και Β του ίδιου κανονισμού κατά το μέτρο που προσδιορίζεται με τις προβαλλόμενες αιτιάσεις της.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Ιταλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η Επιτροπή με την έκδοση του προβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού αναγνώρισε *de iure* στις «παραδοσιακές ενδείξεις» περιορισμένη και αντιφατική προστασία, ιδίως στις ιταλικές «παραδοσιακές ενδείξεις» και τούτο κατά παράβαση των κατευθυντηρίων γραμμών της ρυθμίσεως του οικείου τομέα οι οποίες εκτίθενται αναλυτικά στις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 (2) του Συμβουλίου. Με τον τρόπο αυτόν, η Επιτροπή υπονόμωσε όχι μόνο τις προσπάθειες για την αναβάθμιση του κοινοτικού προϊόντος, αλλά και τα ίδια τα συμφέροντα των παραγωγών και των καταναλωτών τα οποία κατοχυρώνει η Συνθήκη και των οποίων η προάσπιση αποτελεί τον λόγο υπάρξεως της κοινοτικής αγροτικής πολιτικής και του υγιούς ανταγωνισμού.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 753/2002 της 29ης Απριλίου 2002, για τη θέσπιση ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά την περιγραφή, την ονομασία, την παρουσίαση και την προστασία ορισμένων αμπελοοινικών προϊόντων (ΕΕ L 118 της 4.5.2002, σ. 1).

(2) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999 για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1).

Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 9 Αυγούστου 2002

(Υπόθεση C-287/02)

(2002/C 233/28)

Το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από την Lourdes Fraguas Gadea, Abodago del Estado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6, boulevard E. Servais, άσκησε στις 9 Αυγούστου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση (1), ως προς τις δημοσιονομικές διορθώσεις που επιβάλλει στο Βασίλειο της Ισπανίας, κατά των οποίων βάλλει η παρούσα προσφυγή·
- να καταδικάσει το καθού όργανο στα δικαστικά έξοδα.